

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

hieronymus
10 p. 1
ΕΥ Ν Α Π Ι ΟΥ

ΤΟΥ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ ΒΙΟΙ

φιλοσόφων ἡ σοφιστῶν.

Eunapius Sardinus

DE VITIS PHILOSOPHORVM
ET SOPHISTARVM,

Hadriano Iunio Hornano interprete.

*Græcæ cum mss. Palatinis comparata, aucta,
& emendata*

HIERONYMI COMMELINI OPERA.

*Nunc recens accedunt eiusdem Auctoris
LEGATIONES, è bibliotheca*

ANDRÆ SCHOTTI ANTVERPIANI.

*Theob.
Loykane
A. d. d. d.*

*Benedig.
Pillioth.*

Colonia Allobrogum.

Apud SAMVELEM CRISPINVM.

ANNO M. DC. XVI.

cathe.

J. P. ...

ζων ἔξ ὀπιδρομῆς μετὰ χεί-
 ρειτ⊕ παρῆλυσε βίους· φι-
 λουσῶν ὃ οὐδὲς ἀκείῳς
 ἀήραψιν· οὐοῖς Ἀμφονίος τε
 ἰὼ ἔξ Αἰγύπτου, Πλατάρχου
 τῷ Διοπάτρου γερῶς διδάκα-
 λ⊕· Πλάτάρχος τε αὐτὸς ὁ
 φιλοσοφίας ἀπάσης ἀφρο-
 δίτη ἔχ κύρα· Εὐφράτης τε ὁ
 ἔξ Αἰγύπτου ἔξ Δίων ὁ ὄκ Βι-
 θυνίας, ὃν ὀπτεκίλου Χρυ-
 σόσομον· Ἀπολλωνίος τε ὁ ὄκ
 Τυανῶν, ἰκέτι φιλοσοφ⊕,
 ἀλλ' ἰὼ τὶ θεῶν τε ἔξ ἀνθρώ-
 πε μέσον· ἰὼ γὰρ Ἐυθαγόρειον
 φιλοσοφίας ζηλωσας, πολυ-
 τὴν θεῶν τε ἔξ ὄντων κατ' ἀ-
 πτω ὀπτεδείξατο· ἀλλὰ τὸ μέ-
 πῶν ὁ Ἀήμι⊕ ὀπτετέλεισε
 φιλοσοφί⊕ βίον ὀπτεζήσας
 Ἀπολλωνίε τὰ βιβλία, δέον
 ὀπτεδημῶν εἰς ἀνθρώποις θεῶ
 κἀκείν· Καρνεάδης ὃ ἰὼ ἔξ
 ἰούους ποῖς χρόνους, ἔξ ἔξ
 κωισμῶν ἰκ ἀφαιῆς, εἰ τινα
 καὶ κωισμῶν χῆ λόγον
 ποιεῖσται, ὀδρ' οἷς ἰὼ Μου-
 σῶνι⊕ ἔξ Δημήτρε⊕ καὶ
 Μένισπε⊕, ἔξ ἔπτερεῖ γι τι-
 νεῖς πλείους· οὐπι ὃ ἔσαν ὀπ-
 φαιές· τὴν τῶν ὃ σαφῆς
 μὲ ἔξ ἀκείῳς ἰκ ἰὼ ἀνδρεῖν
 ἰὼ βίους, ἀτῆ μῆσθιδος ἐγχε-

sophistarum vitas, cum di-
 ctionis gratia obiter velut
 in transcurso perstrinxit at-
 que delibavit: nemo tamen
 accurate de philosophis
 perscripsit. in quibus fue-
 runt Ammonius Ægyptius
 diuini illius Plutarchi præ-
 ceptor, ipseque adeo Plu-
 tarchus, quem totius phi-
 losophiæ Venerem ac Iyram
 dixerim: præterea Ægyptius
 Euphrates, Diō Bithynius,
 qui ab aureo ore cognom-
 en inuenit, & Apollonius
 Tyaneus, non iam philo-
 sophus, sed mediæ inter
 Deos ac mortales naturæ
 particeps: quippe qui Py-
 thagoreæ disciplinæ secta-
 tor, illius diuinitatis fa-
 mam dignitatēque ad-
 auxit: de quo enucleatē
 perscripsit Philostratus
 Lemnius, editis libris, qui-
 bus titulum fecit, Vitam A-
 pollonij; cum debuerit in-
 scripsisse verius, Accessum
 Dei ad homines. Ea tem-
 pestate fuit Carneades non
 obscuri inter Cynicos no-
 minis, si modo haberi ra-
 tio vlla sectæ Cynicæ de-
 beat: inter quos erant Mu-
 sonius, Demetrius, Me-
 nippus, aliique nonnulli;
 at horum fama illustrior.
 Quauquam autem istorum
 certa & explorata actæ vi-
 tæ cognitio, prodente;

σόφω κατ' ἀνάγκης πρὸς χρόνους
 βίον ἀνέγραψεν· ἐν οὐκ εἰνὼ τε
 τῆς βιβλίου καὶ ἄλλοις ἡγαχ-
 σοῖς δι' ὄλου ἀπουδάσας· δι'
 ταῦτα γὰρ εἰς μνήμην ἐγὼ τί-
 θεμαί, τῆ περ σιωρῶν ὅτι τὰ
 μὲν ἔλαθον ἴσως ἡμᾶς, τὰ δ' οὐκ
 ἔλαθον οὐκ εἰνὼ δ' καὶ ἄρ πολ-
 λὰ ποιούμεθα φροντίδα καὶ
 ἀπουδῶν, τῆ σιωρῆ καὶ περὶ
 γραμμῶν εἰς ἀκρίβειαν ἰ-
 σορείαι τινὰ λαβεῖν τῆ φιλο-
 σοφῆ καὶ ῥητορικῆ βίου ὅσῳ
 ἀρίστων ἀνδρῶν· εἴτα οὐ τὴ
 χαίνων τῆς ὀπθυσίας, ταυτὴν
 πῶς ἐρῶσιν ἐμμαιῶς καὶ
 περὶ φιλίκτως ἔπαθον. καὶ γὰρ
 ἐκείνῃ, ἢ μὲν βωμένῃ αὐτῆ
 ὀρῶντες, ἔ τὸ περὶ φιλίκτων ἐν
 τῆ φαινομένῃ καλλῶ, κα-
 τὰ νόστον, [ὁ ζήτησιν] ἰδεῖν
 ἐξ ἀδινουῶντες, καὶ περὶ λαμ-
 πόμοι· εἰ δ' ὅτι πῆδλον αὐτοῖς
 ἢ πῶσιον ἢ ἡλῶσιον ἰδῶσιν,
 ἀνάγκας καθαρῶν ὡντες, τὴν
 ψυχὴν τε τῆ ὅψα περὶ σαφῆ-
 σι, καὶ κατὰ κτήνται πρὸς τῆ
 διάματι, τὰ σύμβολα τῆ κη-
 λοῖε μὲθον ἢ τὸ κηλῶ ὄραν
 ἀεχόμενοι, καὶ εἰρησῶντες κα-
 γὰρ πρὸς ταῦτα ἐξ ἄρμῃσιν ἢ
 γραφῶν, ὅσα ἢ καὶ ἀκούω, ἢ
 petum conuerti, ut quæ

sophi vitam in litteras re-
 tulit, atque eo in libro, ut
 perpaucis aliis, seriam ope-
 ram consumpsit. Atque ista
 quidem memoria recolo,
 conscius nonnulla fortasse
 nos fugisse, quædam non
 potuisse: in quo cum ma-
 gnâ adhibuerim curam
 & diligentiam, ut excellen-
 tium in philosophia & ar-
 te oratoria virorum conti-
 nua, suisque exactè circum-
 scripta finibus, historia ha-
 beretur, neque tamen voti
 compos extiterim, idem
 mihi vsuuenite comperio,
 quod amatoribus qui ar-
 denter & impotente amo-
 re depereunt amicam,
 quam ubi aspeçant, & e-
 ximiam oris speciem con-
 templantur, vultum de-
 mittunt, obtutum figere
 non valentes, & tanquam
 iubare circumfulgente præ-
 stricti, sin calceum, aut
 monile, aut inaurem as-
 pexerint, sumpto animo,
 ea ornamenta oculis ad-
 mouent, in eoque spe-
 ctaculo sese consumunt æ-
 tatémque atterunt, formæ
 adiumenta ac symbola,
 quam pulchritudinem ip-
 sam aspiceret præoptan-
 tes, magisque illa obser-
 uantes. Eodem modo ad
 hoc scripti genus im-
 fama & auditione accipi,

ὡς ἔφ' ἑκείνῳ ἀφικόμαντο
καὶ ῥητορικῆς· πλὴν ὅσον ἔκ
ἔφ' ἑκείνῳ ἐνδοσε· φιλο-
σοφίας π' αὐτῷ εἶδ' ἔκ-
ματιόμαντο. ὡς γὰρ ὁ Λογγί-
νος μακρῷ ἤν' ἴτε ἀνδρῶν
τὰ πάντα ἄριστο· καὶ ἤν'
βιβλίων τε αὐτῷ πολὺ πη-
θ' φέρεται· ἢ τὸ φερόμα-
νον θαυμάζεται· ἢ εἴ τις κα-
τέγνω τινὸς ἤν' παλαιῶν, οὐ
τὸ δεξασθὲν ἐκράτει· ὥστε
εἶναι, ἀλλ' ἢ Λογγίνου πάντως
ἐκράτει κρίσις· ἔτι δ' ἀχθεῖς
πλὴν προσέτις παιδείας καὶ
ὑπὸ πάντων ἀποβλεπόμε-
νος, πλὴν μεγάλῳ Ρώμῳ
ἰδέειν ἐπιθυμῶν, ἵνα κατὰ
σχῆμα φιλοσοφίας πλὴν πόλιν· ἰ-
πιδὴ τόχσα εἰς αὐτὴν ἀφί-
κτο, ἢ τὸν μεγάλῳ Πλωτίνῳ
συνῆλθεν εἰς οἰκίαν, πα-
πῶν ἐπιλάθεται ἢ ἄλλων, ἢ
προσέειπε φέρων ἑαυτὸν ἔκ-
εἶναι· ἐκείνῳ δ' ἴσως πᾶσι πα-
ρῆσας ἀμφοτέρω, ἢ ἤν'
πῆλίκων ἑκείνων καὶ τε δια-
σπόμενων λόγον, χροῖον μὲν τε-
να εἰς τὴν ἀκρόασιν ἤρκεσον,
ὡς αὐτὸς φησὶν. εἴτε ὑπὸ τῶ
μεγάλῳ ἤν' λόγον νικώμε-
νος, πᾶσι τὸ σῶμα ἢ [τῶ] ἀ-
θροῦτος εἴ] ἐμίσησε· ἢ δὲ

quam ille laude attigerat: mentem tamen eo non demisit, quin potius uniuersum philosophiæ genus effinxit atque expressit. Porro Longinus cæteris omnibus suæ ætatis longe antecelluit: & librorum eius ingens circumfertur copia, illique ipsi admiratione obtinet. Quod si quis vetustum auctore aliquo in parte reprehendisset, non prius rata atque firma habebatur opinio, quàm Longini illud confirmasset iudicium. Eo pacto à primis annis doctrinam imbutus Porphyrius, & omnibus admirationi habitus, Romam illam rerum dominam videre concupuit, ut ciuitatis illius animos scientiæ magnitudine detineret atque occuparet. Quo ubi primum venit, & in magni illius Plotini consuetudinē se insinuauit, valere iussis ceteris omnibus, ad amicitiam fidemque illius sese totum applicuit: ubi & animū scientiæ explere, & verba fonte illo manantia ac de mentis illius sacratio depræpta haurire; citra satietatem tamen, aliquandiu licuit, ut ipsius verbis dicā: postea abundantis magnitudine doctrinæ victus atque fatiscens, concepto corporeæ molis humanitatisque odio quodā, transmisit

